

Слѣдъ освобождението ни, Добровски живѣ до смъртта си десетина години усамотенъ ергенски животъ въ Пловдивъ. На погребението му, направено на общински разноски, взеха участие учители, писатели и граждани. Цѣлата му библиотека се намира на съхранение въ Пловдивската Народна Библиотека. Подарилъ е на Сливенското читалище 2800 лева.

Съобщава: М. П. Икономовъ *).

ДИМИТРЪ ДОБРОВИЧЪ ПЕХЛИВАНОВЪ.

Роденъ въ 1816 год. въ гр. Сливенъ, той е получилъ първоначалното си учение въ родния си градъ по гръцки при даскала Димитръ Кишиша. Останалъ прѣждеврѣменно сираче, отишелъ въ Цариградъ да събира единъ бащинъ си записъ отъ 5000 гроша, съ които, по съвѣтитъ на настойника си Василь Минчевъ, влиза въ тогавашната гръцка гимназия на Куру-Чешме. Цѣли петъ години прѣкаралъ той тамъ, въ съученичество съ Гавраилъ Кръстевичъ, Савва Доброплодный и Савва Раковски. Слѣдъ туй, насърченъ отъ съвѣтитъ на учителитъ си и въпрѣки тия на настойника си, отпѣтува съ прѣпоръчителни писма за Атина и постѣпва въ академията на художествата. Въ Атина е прѣстоялъ цѣли единадесетъ години и се е прѣпитавалъ съ изработване на икони по византийски стилъ. Освѣнъ студиитъ си въ академията, изработилъ е множество оригинални картини за проданъ, а четире голѣми картини, за които е получилъ богати премии, и досега красятъ Атинския музей. Той замечталъ за по-широкъ просторъ и се прѣселилъ въ Римъ, гдѣто сжщо слѣдвалъ въ академията на живописството, и въ свободното си врѣме ходѣлъ въ Ватикана и палата Фариезина за да копира знаменититъ картини на Рафаелъ, Микелъ Анджелио и други художници по една своя копирна метода, нарѣчена елеофото-

пратеникъ отъ Сливенъ по черковния въпросъ въ Цариградъ, е билъ най-твърдиятъ, най-постоянниятъ, най-непрѣклонниятъ и най-упоритиятъ прѣдставитель: той е постоянувалъ до край въ мнѣнието и исканието си да извоюва български патрикъ или нищо.

Съобщителтъ.

*) Горнитъ съобщения, въ по-голѣмата си часть, сж извадки отъ Енциклопедическия рѣчникъ на г. Л. Кжжровъ.